

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec- || catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

VI. Si lex Dei sit auricularis Confessio, quâ ausus fuerit Nectarius
Co[n]stantinopoli eam refigere, ac conuellere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

mus, cur tam sint iniqui huic Confessione secreta, qua sine, is thesaurus non percipitur, & tam grauis censura incurritur.

Habétne Cōfessio Secreta peccatorum exemplum, & testimonium in Scripturis.

Quaestio V.

HIC nullis certabimus argumentis cum contentiosis, sed tantum opponemus eis auctoritatem magni illius Basilij, quae apud omnes Catholicos haecenus fuit sacrosancta. Is cum Sacerdotibus confitendum esse asseruisset, assertionem suam exemplis, & testimonio Scripturae confirmat: Sic, inquit, & hi, qui antiquitus poenitebant, inueniuntur apud sanctos confessi esse peccata sua: Scriptum est enim in Euangelio; Quia Ioanni Baptistae confitebantur populi peccata sua: Et in Actibus Apostolorum, Apostolis hi, qui baptizabantur. Haec ille.

Responso.
Bas. in reg.
Monach.
cap. 21.

Marc. 3.
Act. 19.

Sillex DEI est, auricularis Confessio; quae ausus est Nectarius Constantinopoli eam refigere ac conuellere?

Quaestio VI.

Refert quidem Sozomenus Episcoporum constitutione vnum esse presbyteris peculiariter destinatum fuisse, ad quem accedentes hi, qui deliquerant, delicta propria fatebantur.

Responso.

Caput I. De Institutione

Calvinus
malè remo-
tionē pres-
byteri pœ-
nitentialis,
interpre-
tatur auri-
cularis Cō-
fessionis
abrogatio-
nem.

Nectarius
nō sustulit
Confessio-
nē, sed ad-
ditionē de
vno certo
aliquo pres-
bytero, pœ-
nitentibus
p̄ficiendo.
Additio ab
Episcopis
antiquo Ec-
clesiæ Can-
oni adie-
cta.

rentur. Presbyterum, inquam, bonæ con-
uersationis, seruantemq; secreti, ac sapien-
tem, qui secundum vniuscuiusq; culpam in-
dicebat & mulctam, & hoc vsq; ad sua tem-
pora diligenter in Occidentalibus obserua-
tum fuisse Ecclesiis, & maxime apud Roma-
nam. Ac Constantinopoli quoque fuisse ser-
uatum, ait, donec facinus à Diacono admis-
sum est in matronam quandam: Ob quod
Nectarius illius Ecclesiæ Episcopus pœni-
tentialem Presbyterum, hoc est, pœnitenti-
bus p̄fectum amouit. Sic habet Sozome-
nus, & Historia tripartita. Ioānes verò Cal-
uinus huiusmodi Presbyteri secundum con-
stitutionem Episcoporum ordinati remo-
tionem intelligit & interpretatur abroga-
tionem ritus, ac moris confitendi, & auri-
cularis Confessionis. In quo manifesta vitur
calumnia: Non enim Confessionem, cuius
antiquissimus in Ecclesia vsus est (vti ex hi-
storia totius negotij liquidissimò constat)
Nectarius abrogauit, nec abrogare potuit;
sed additionem solam, quam propter No-
uatum eiusq; hæresim Episcopi adiecerant
priori & antiquo Ecclesiarum Canoni, siue
regulæ, de confitendis peccatis Sacerdoti.
Habebat autem hæc adiectio, quòd cer-
tus quidem Presbyter pœnitentibus p̄fice-
retur, apud quem omnes, qui post Bap-
tismum prolapsi essent, peccata sua confite-
rentur; dicit enim Socrates, & similiter So-
zome-

zomenus, quod Sacerdotibus placuit institui Presbyterum aliquem, ad quem, qui deliquerant, accedentes, quæ gessissent, confiterentur: Priùs enim liberum erat, ex pluribus Presbyteris per Episcopum constitutis, vnum aliquem eligere; quod clarè testatur historia Serapionis apud Eusebium.

Euse. lib. 6.
cap. 44.

Obligabatur quoque pœnitentiarius Sacerdos, per hanc appendicem (vt habet Sozomenus) ad referendum Episcopo audita peccata, maximè enormia, quamuis secreta, quæ postea ipse publicè recitabat in Ecclesia: Ait enim, Propterea ab initio visum est Episcopis peccata annũtiare, siue promulgare, quasi in theatro, teste multitudine Ecclesiæ.

Huius autem additamenti obseruatione, natum est scandalum populi, & accepta occasio sæuiendi in Sacerdotes: Hoc enim facinus cognouit ex recitatione facta, iuxta illud Episcoporum additamentum, propter quod visum fuit Nectario, quod ipsum abrogare cõueniret. Nihil igitur commune habet abrogatio huius additamenti, cum abrogatione Cõfessionis, de qua erat antiquus ab Ecclesiis Canon receptus, vt fieret apud Sacerdotem de omnibus peccatis.

Abrogatio
additamẽ-
ti nihil ha-
bet cõmu-
ne cum ab-
rogatione
Confessio-
nis.

Cur Chrysostomus, tam sanctus Episcopus, Confessionem auricularem suo tempore non seruauit, si à Christo est instituta?

Quæstiõ
VII.

Profe-